

IAM REDIT ET VIRGO, REDEUNT SATURNA REGNA

Nu vender jomfruen tilbage, nu vender Saturns tidsalder tilbage. Valget for Herakles går i retning af den, som dufter af laurbær, og hun varsles af fred og overflod.

Kongens datter legede ved bredden. Hendes opmærksomhed blev fanget af det store dyrs tilsyneladende sødme. Hun dækkede dets horn med pragtfulde blomsterguirlander og klatrede op på dets ryg for at ride. De drog sammen ud i det frådende hav.

Skal jeg ikke kunne tage en lur i min kro uden at få lommerne tømt?

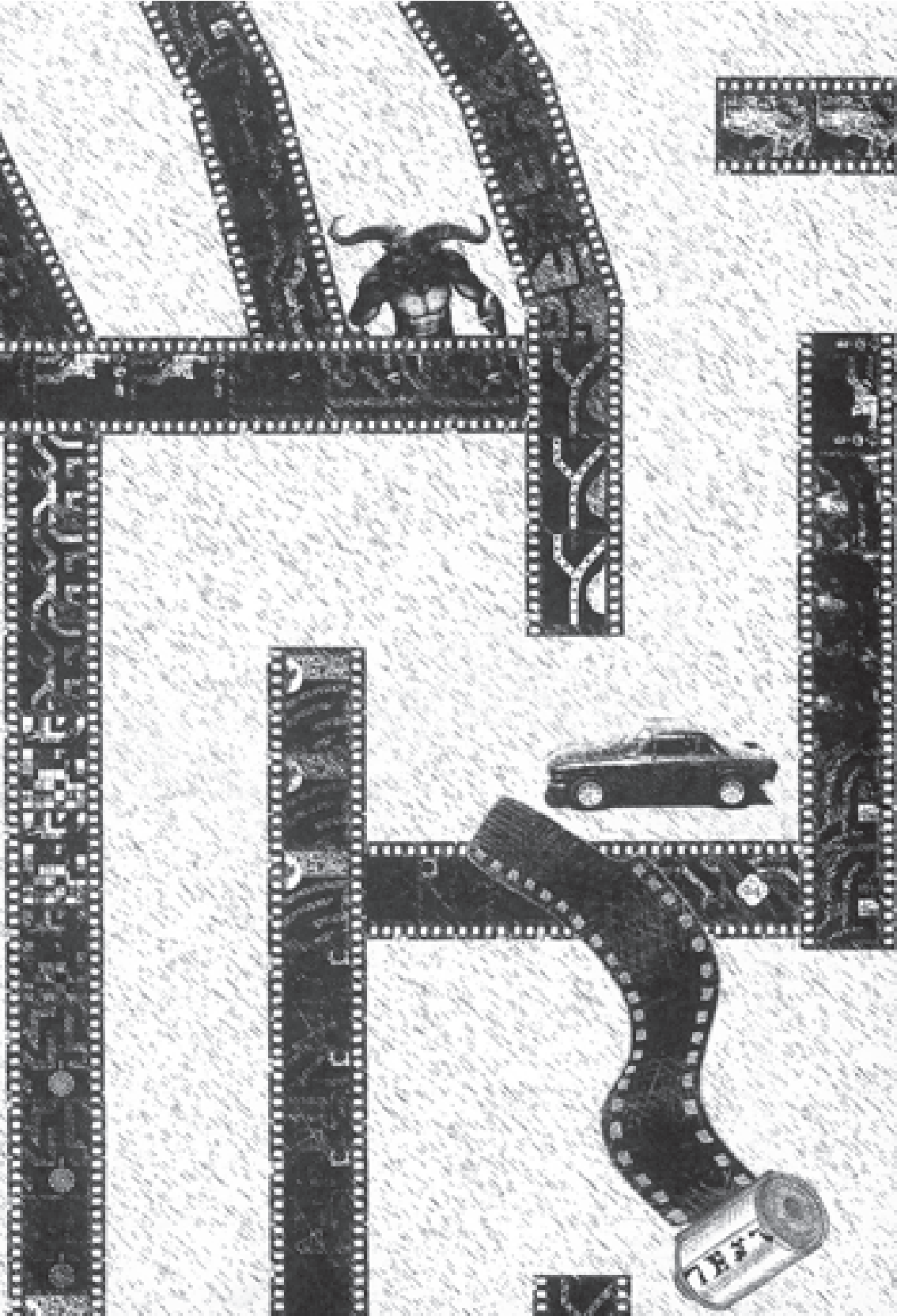
Hvad bliver ikke fortæret af Tidens fortærende hånd?

Hvor er Troja, og hvor er majstangen i Strand?

Du må ase dig op ad bjerget, hvorfra kilden sprang; hvor den første martyr byttede tøj med sin præst.

5 1 2

Selv for hans eget navns skyld.



Mærkelig abelignende energi. Vi suser opad til æbletræets øverste top på 86. etage. En ungdomsfoyer og 3.000 kvadratmeter marmor; nu skal man gå nedad for at se, hvad der sker, og slutte sig til de lange rækker ... Jeg skal **nok** vente på dig, helt parat. Jeg har været stjerne på læreredet, klaret tidens prøve. Jeg er højere end mine ligemænd, men du kunne have handlet i stormagasinet for den samme oplysning. Hvorfor er vi her? Hvad kunne du se – hvad ville du se – hvis du stod på mine skuldre? Hvad har jeg med alt sammen at gøre?

Min plads er så vigtig. Mine tal imponerende: 102, 1931, 1453. Men andre tal er nyttigere. Hvordan fandt du mig her? Hold fast i din tråd og væv forbi mig og rundt om mig og op oven på mig med din nål i mørket – som broderer med tidens tråd. Hold dig til mig, så skal du nok finde vej ud igen ...

Inden man tæmmer tyren, må man først fange den. Og er dette regnbuens krukke med guld?

5 X 1

SÅLEDES VIL DU VÆRE FOR MIG ...

Der var nogle meget stærke indvendinger mod damen.



23 årstal. To gange dette. En for begyndelsen. En for slutningen. To rammer så nær som naboer på dette sted, en fra begyndelsen, en fra den usete ende. To damer stirrer:

En dame sidder med olivenøjne. Hun spiller med virginalet. Hendes kjoleliv fortæller historien, men vær advaret uden denne ledetråd.

“Gode ven ...” Gør, som du bydes ved omhyggelig tælling. Sig ja til hendes nik og suk og hendes påbud, følg hendes rigtspundne tråde, og hun vil føre dig på en jagt. Den anden iagttager fra himlen. Hun er et skyindhyllet væsen. Hun er Gloriana, Astræa, Virginia.

Kender du sagnet om hver især? Søde Robins søde Robin gav hende sit tegn. Hun er en spore for hans vid og vid for hans vilje. Hun var en spore for hans vid og vid for hans vilje.

Så Jupiters plade havde ét system; og dette det andet.

⌘ 5 ⌘ 3

... det kapløb, der bliver forelagt os, Se til Jesus, forfatter til og færdiggør af vores tro.

Træd ind i den muromkransede by, der er berømt for sit salt. Hand-
len er i mit navn. Hvad er værdien af et sådant navn?

Det sidste komponerede jeg i denne min fødeby. Der efterlod jeg min
ungdom. Jeg gjorde det færdigt en dag for sent, for at det skulle være
fuldkommen magisk, men det kom efter min hjemkomst fra Paris. I
C-dur. Trompeterne giver signal. De første takter peger måske i ret-
ning af opera? Men i finalen er der ild og torden malet bag et smil.
Livet fortsætter evigt, slutter aldrig, falmer aldrig, blomstrer altid op
på ny, op gennem elementerne.

Rækkefølgen passer med alle de andre – alt, og især det sted, hvor jeg
sad og skrev det. Hele verden er i harmoni. Gud laver geometri.

Åh – men kongens datter er i fare for at tabe et *sting*. Tabe tråden.
Lade det stige sig til hovedet. En af dem var min ven, men hun lo
hånligt af mit frieri! Det er i C-dur.

5 7

Hold fast i tråden. Åh, sikke et indviklet væv, vi væver ...

Oboe

Flauto

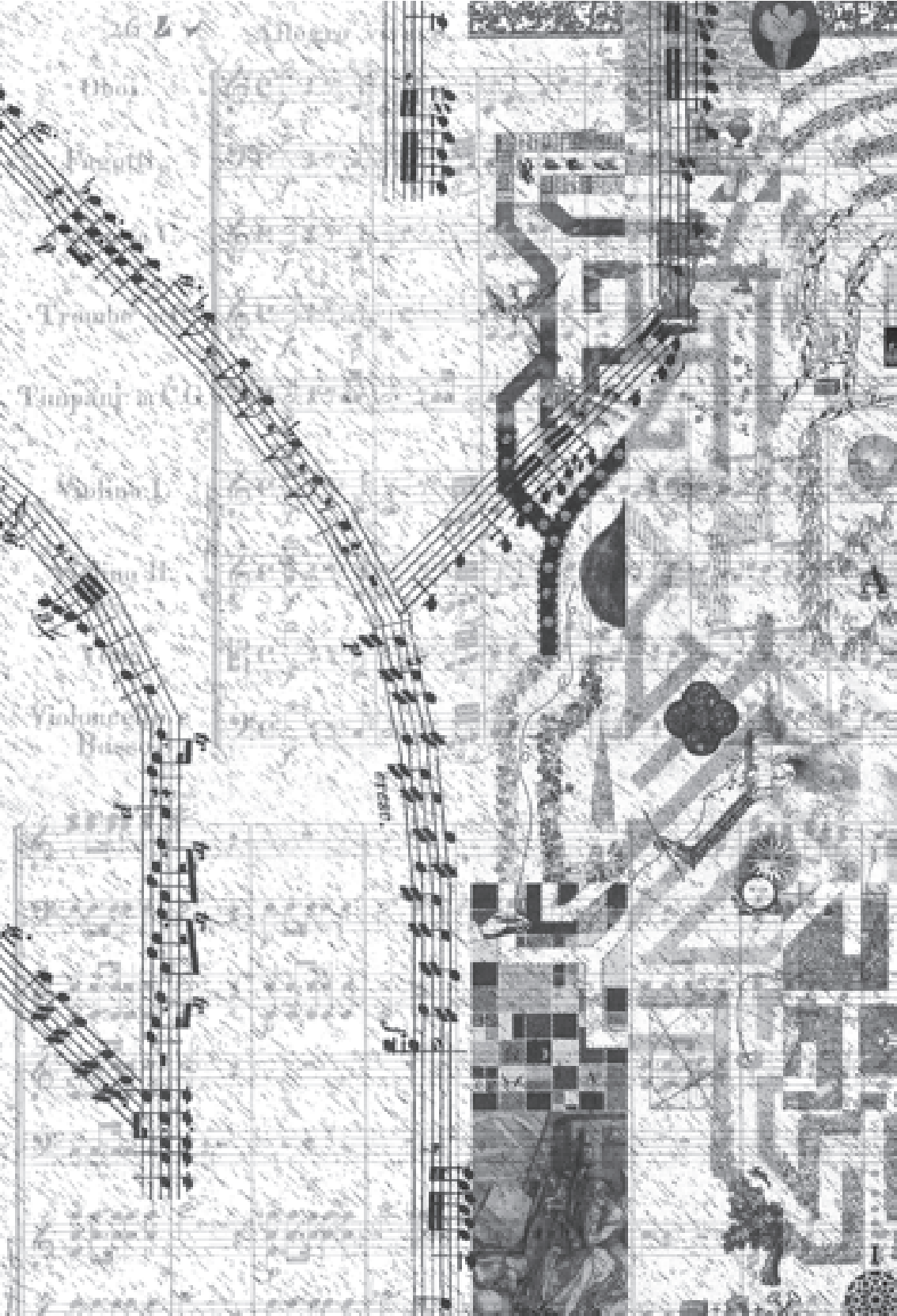
Trombe

Timpani in C

Violon. I.

Violon. II.

Violoncello
Basso



Sir Humphrey Gilbert skaffede rettighedsbreve fra den afdøde dronning; og på manges råd, inklusive hendes, tilstod hun ham og hans arvinger de jordområder, han havde opdaget. Men han brugte sit helbred og sin rigdom på det frugtesløse arbejde at bosætte sig i det nøgne og kolde klima ved Cape. Hvorpå hans halvbror, som skrev de bemeldte ord, greb ind; og fulgte planen med et nyt rettighedsbrev fra Kronen.

“Og under vores nuværende konge og majestat, James, i det fjerde år af hans styre, opregnede frihedsbrevet regionen Virginia, og territoriet omfattede alt, hvad der strakte sig fra fireogtredivte nordlig breddegrad til den femogfyrretyvende. Må dette være kraften i realiseringen af mennesket, når det rækker ud efter magten.”

Fra dette rige, fra den kolde og nøgne tid, kommer den nye Astræa. Og hvor vil en ny Avalon stige op, en øblernes ø, hvor gudinden skal trives i en ny guldalder?

Efter at være steget op af vandet og tågen løftes hun op gennem luften til en ring af ild, hvor indivielsen venter, dernæst lyksalighed, monade, intuition.

י כ ד י ל ב ב ל

Grib fat i denne T r å d som guld til luftig tyndhed hamrer.

Et ynglende hunæsel, lystent, ungt og stolt,
får Adonis' stampende ganger øje på



Den fortabte ungmø er faldet fra stor højde; hun har kendt områder med smerte og uvished, de dødes kongerige. Hun afbildes som den Visdom, den Indviede søger; men hun er mere end en præmie. Hun er også en indviet. Som den faldne og sovende Sjæl er Indvielsens hensigt at vække og genrejse hende.

Når man villigt konfronterer en forhindring, erkender man nødvendigheden af at opbyde alle sine evner. Denne tilgang til det uendelige kræver ydmyghed, resursekraft, udskiftning af én tænkemåde med en anden, uprøvede veje. Før den Store Indvielse skal man gå gennem Labyrinten. Fra Luxor. Gennem Knossos. Fra Cumae. Gennem Lucca. Til Jomfruens store katedraler. Trinene skal tages, følg båndet.

Har Eders Højhed lyst at gå på Jagt?

Hvad skal jeg jage, Curio?

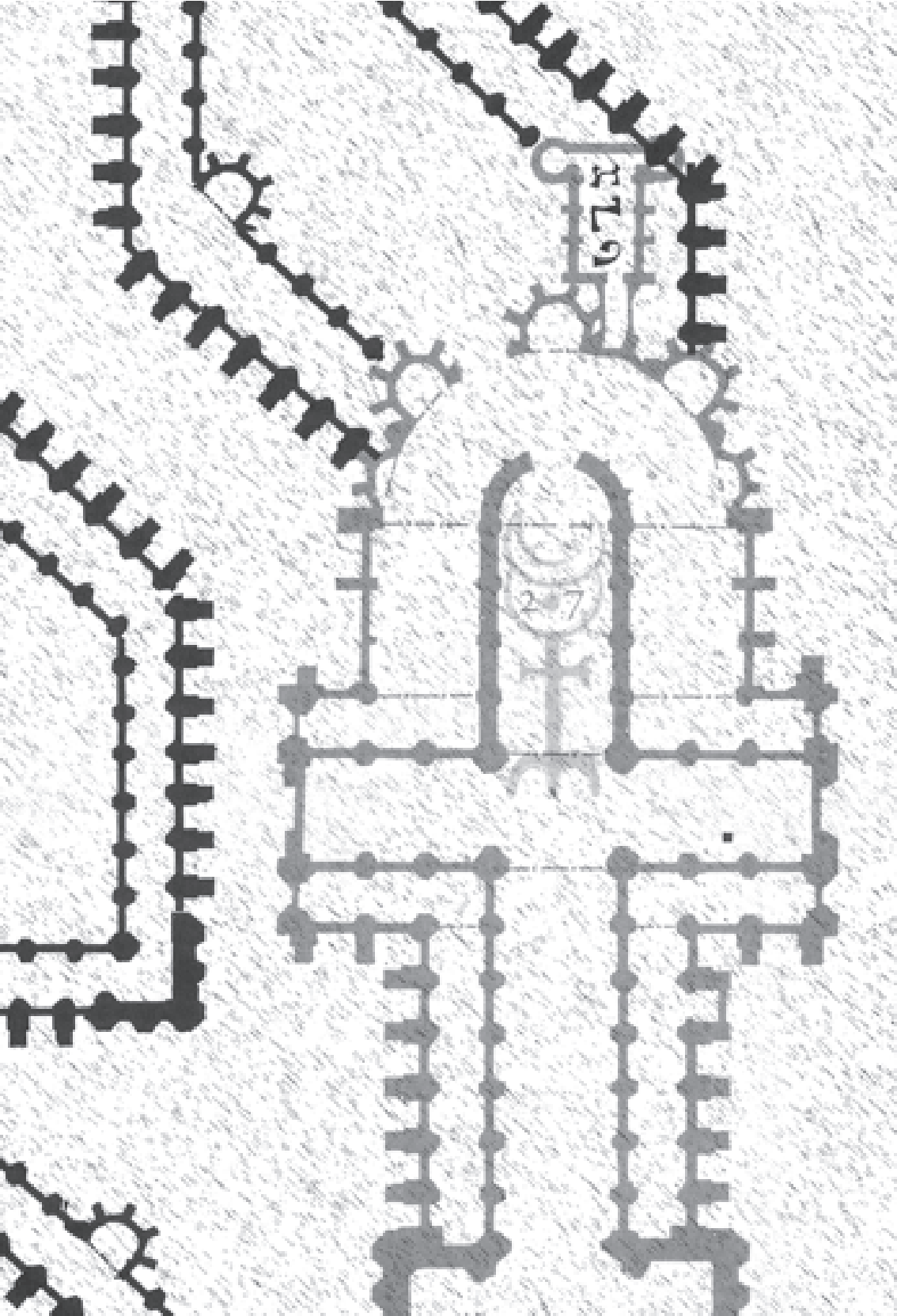
En hjort.

Jeg Mur har nu min gerning gjort som så, og da det nu er gjort, kan muren gå.

Nu er muren revet ned. Jeg kan ikke grave; tigge skammer jeg mig ved.

Frem? Tilbage? Fra Dantes Helvede?





675

27